

[Jesper Simonsen.]

opad for Bødernes Størrelse. Det er dog kun formelle Ændringer, idet § 6 i Ikrafttrædelsesloven til den nye Straffelov har bestemt, at slige Bødemaksima skal bortfalde. Ændringsforslagene tilsigter altsaa kun at bringe Bødemaksima i Overensstemmelse med den vedtagne Lov. I to Tilfælde, nemlig Nr. 48 og 82, er der tillige givet Bestemmelser om Adgang til at paakære Bøden.

Blandt de spredte Ændringsforslag, som Udvalget eller Flertallet stiller, maa nævnes, at Udvalget under Nr. 128 med flere Numre foreslaar, at Sognefogdernes Kompetence med Hensyn til Udlæg og Udpantning begrænses til Fordringer paa indtil 200 Kr. Lovforslaget havde her 400 Kr.; efter den bestaaende Ordning er Grænsen 100 Kr. Under Nr. 186 foreslaar et Flertal bestaaende af Socialdemokrater og Radikale, at det overlades til Nævningerne at afgøre, om en tiltalt i Henhold til § 17, 1ste Stykke, skal anses for strafpaavirkelig eller ej, det vil altsaa sige: skal straffes eller ej. Flertallet anser det for naturligt i Overensstemmelse med de Synspunkter, vor Lovgivning i øvrigt har fulgt med Hensyn til Nævningernes Medvirken, at det overlades Nævningerne til samlet Afgørelse, om tiltalte skal straffes eller frifindes.

Under Nr. 59 foreslaar samme Flertal, at Politimesteren, forinden han afskediger en af det kommunale Politis Tjenestemænd, skal høre det kommunale Raad, hvis vedkommende har været fast ansat i over tre Aar; nu skal Høring som bekendt kun ske, hvor der er Tale om Pension. Ændringsforslaget gaar altsaa ud paa at vise det kommunale Raad lidt mere Hensyn.

For de øvrige spredte Ændringsforslags Vedkommende mener jeg at kunne nøjes med at henvise til de Bemærkninger, som i Betænkningen er gjort ud for Ændringsforslagene. Jeg tror, at disse Bemærkninger vil give ærede Medlemmer fornøden Vejledning med Hensyn baade til Ændringsforslagenes Indhold og Betydning. Om de af Udvalget eller dets Flertal stillede Ændringsforslag gælder det, at de er tiltraadt af Justitsministeren.

Medlemmer af Oppositionspartierne har i Betænkningen givet Udtryk for, at Udvalgets Arbejde skal have været temmelig forceret, og at Betænkningens Afgivelse nærmest er forhastet. Denne Kritik savner al Berettigelse. Jeg forstaar ikke, at man har villet give den Udtryk i Betænkningen; den forekommer mig mindre velbetænkt, thi Forholdet er jo dog det, at vi Vinteren

igennem i mange — jeg tror i alt 46 — lange Møder, i godt sagligt Samarbejde, skylder jeg at tilføje, har gennemdrøftet alle vigtigere Spørgsmaal, ikke een, men baade to, tre, fire og flere Gange. Der har været diskuteret, saa længe nogen havde noget at fremføre eller noget at spørge om.

Man henviser til de mange og store Spørgsmaal, Lovforslaget indeholder. Hvad først Omfanget angaar, skal man ikke lade sig imponere af Ændringsforslagenes store Antal. Thi i stort Omfang er de kun Konsekvenser af enkelte reelle Ændringer. 53 Numre er af rent formel og uvæsentlig Art. Venstremindretallets Ændringsforslag til Domsmandsordningen giver 48 Numre o. s. v. Dernæst synes man at glemme, at Ændringsforslagene i det store og hele er gamle Kendinge her i Rigsdagen, hvor de gennem Aar har været diskuteret; hvert Aar har der under skiftende Regeringer været fremsat et omfangsrigt Forslag om Ændringer i Retsplejeloven. Lovforslaget indeholder i stort Omfang kun Resultaterne af de foregaaende Aars Udvalgsarbejde. Gammelkendt er saaledes udpræget Spørgsmaalet om Retsplejens Offentlighed, Anklageprincippet og de i Forbindelse hermed staaende Bestemmelser om sigtedes Afhøring. Den offentlige Votering i Højesteret har været paa Rigsdagens Dagsorden siden 1925. Spørgsmaalet om vort Sagførervæsens Omordning blev rejst samme Aar o. s. v.

Tilbage som egentlig nyt i Lovforslaget bliver i Hovedsagen kun Indførelse af Domsmandsinstitutionen. Men denne Ændring i Forslaget foreligger vel forberedt af et sagkyndigt Udvalg. Det bygger paa Erfaringer i Lande, hvis Forhold meget vel kan tillade en Sammenligning med vort eget paa dette Omraade.

Man kan med fuld Berettigelse sige, at disse Ændringsforslag er saa velforberejede og saa udførligt behandlede som noget Ændringsforslag, der passerer det høje Ting. Saa er der ganske vist tilbage at tage Standpunkt til Lovforslaget. Det kan naturligvis være svært, men det bliver neppe lettere, fordi man skubber det fra sig, fordi man venter; man er dog bedst rustet til at tage Beslutning ved Undersøgelsernes og Forhandlingernes Slutning, og derfor tror jeg, at det er særdeles heldigt, at Sagen kommer frem i det høje Ting før Samlingens Slutning.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa Udvalgets Vegne anbefale de Ændringsforslag, som Udvalget er enigt om, og paa Flertallets Vegne anbefale Vedtagelse af de Ændringsforslag, som Flertallet har samlet sig om.